

РЕШЕНИЕ

№ 7242

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9261** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН.

АССГ е сезиран от Агенция за устойчиво енергийно развитие, представлявана от изпълнителния ѝ директор, с жалба срещу против решение от 01.08.2023 г. на СРС, НО, 21 с-в по нахд № 3387/2022 г., с което е отменено издаденото от него наказателно постановление № 4 от 15.02.2022 г. Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът – И. П. С. – кмет на [община], представляван от юрк. И., намира жалбата за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. Изводите на решаващият състав на СРС по отношение на установените факти почиват на подробен анализ на събраните по делото доказателства, които са преценени поотделно и в съвкупност. Съставът на районния съд е обсъдил събраните в хода на съдебното следствие доказателства поотделно и в съвкупност. Не са допуснати нарушения на правилата за събиране и оценка на доказателствата. Касационната инстанция намира, че изводите на контролирания съд, по отношение на установените факти, кореспондират със събраните писмени и гласни доказателствени средства.

С решението си СРС е отменил НП № 4 от 15.02.2022 г., с което на кмета на [община] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 10, ал. 1 и чл. 58, вр. чл. 59, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Правното основание за налагане на глобата е чл. 59, ал. 1 ЗЕВИ. Словесното описание на нарушението е следното:

„Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), кметът на общината разработва и внася за приемане от общинския съвет общински дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива в съответствие с Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници (НПДЕВИ).

В изпълнение на чл. 58, ал. 1 от ЗЕВИ изпълнителният директор на А. е дал задължителни предписания за отстраняване на констатирани нарушения на този закон и подзаконовите актове по прилагането му и е определил срок за изпълнението им с писмо, изпратено по Системата за електронен обмен.

Видно от Докладна записка № РД-06-126/22.10.2021 г., след изтичане на установения срок, кметът на [община] не е изпълнил посочените задължения съгласно предписанието.

С горните бездействия кметът на [община] е нарушил разпоредбите на чл. 10м, ал. 1 и чл. 58, вр. чл. 59, ал. 1 от ЗЕВИ. Нарушението е довършено на адрес: [населено място], [улица] /административна сграда на А./, където не е подадено уведомлението за изпълнение на задължителното предписание, съгласно чл. 58, ал. 2 ЗЕВИ“

По-нататък, в обстоятелствената част на НП е посочено, че „нарушението е довършено на 01.10.2021 г., денят следващ деня, в който е изтекъл определеният в задължителното предписание срок“.

При така направеното описание на нарушението става ясно, че кметът на [община] е санкциониран за неизпълнение на задължително предписание за отстраняване на констатирано нарушение в дадения му за това срок. Това нарушение би се квалифицирало като такова по чл. 58, ал. 2 ЗЕВИ, съгласно който лицата, на които са дадени задължителни предписания, уведомяват за тяхното изпълнение в определения им срок лицата по ал. 1. За това нарушение санкцията би следвало да бъде тази по чл. 68, ал. 1 ЗЕВИ – „Който наруши разпоредба на този закон или на нормативен акт по прилагането му, ако не подлежи на наказание по чл. 59 - 67, се наказва от съответния компетентен административнонаказващ орган с глоба от 1000 до 2000 лв., а на юридическото лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.“.

В НП нарушението е квалифицирано като такова по чл. 10, ал. 1 и чл. 58, вр. чл. 59, ал. 1 ЗЕВИ. Разпоредбата на чл. 58, ал. 1 ЗЕВИ предоставя правомощие на изпълнителният директор на А. или оправомощено от него длъжностно лице да дава задължителни предписания за отстраняване на констатирани нарушения на този закон и подзаконовите актове по прилагането му и да определя срок за тяхното изпълнение. Алинея втора беше цитирана по-горе - лицата, на които са дадени задължителни предписания, уведомяват за тяхното изпълнение в определения им срок лицата по ал. 1.

Разпоредбата на чл. 59, ал. 1 ЗЕВИ предвижда санкции за кмет на община който: т. 1 не изпълни задължението си по чл. 10, ал. 1 да разработи и внесе за приемане от общинския съвет общинска дългосрочна програма за насърчаване използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива в съответствие с Интегрирания

план в областта на енергетиката и климата на Република България; т. 2 не изпълни свое задължение по чл. 10, ал. 3 или 4, се наказва се с глоба от 2000 до 10 000 лв.

В процесното наказателно постановление от една страна е налице вътрешно противоречие, между словесното описание на нарушението, от което става ясно, че се касае за неизпълнение на дадено задължително предписание в срок и неуведомяване за изпълнението му, а правната квалификация и санкционната разпоредба сочат за неизпълнение на задължението да разработи и внесе за приемане от общинския съвет общински дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива в съответствие с Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници. Това противоречие е недопустимо, тъй като не става ясно за какво точно нарушение е санкционирано лицето. АУАН и НП са издадени в нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, тъй като липсва логическо единство между описанието на нарушението и посочените за нарушени правни норми, както и основанието за налагане на глоба не съответства на твърдяното нарушение.

Освен посоченото от посоченото основание на чл. 59, ал. 1 не става ясно и за какво нарушение се санкционира лицето – за нарушение по т. 1 или по т. 2. Административнонаказателния процес е строго формален и с цел гарантиране правото на защита на лицата е необходимо пълно, точно и ясно формулиране на обвинителна теза в обстоятелствената част на НП и коректно посочване на нарушените разпоредби и правното основание за налагане на съответното наказание. Тези изисквания произтичат от принципа на законност на наказанията и следва да бъдат отчетени при издаване на наказателни постановления. В случая това не е сторено от наказващия орган, което има за последица незаконосъобразност на проведеното административнонаказателно производство, респ. отмяна на издаденото наказателно постановление.

Като е достигнал до същите крайни изводи съставът на районния съд е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Не са налице твърдените от касатора касационни основания.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.08.2023 г. на СРС, НО, 21 с-в по нахд № 3387/2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.